

Súd: Okresný súd Humenné  
Spisová značka: 11Csp/62/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121262051  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková  
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:6121262051.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, zastúpený Mgr. Zuzanou Bírovou, advokátkou, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - Nové Mesto proti žalovanej: K. W., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX T., zastúpená JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 09 o zaplatenie 311,50 eur s príslušenstvom takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu o zaplatenie 311,50 eur s príslušenstvom zamietá.

II. Súd žalovanej vo vzťahu k žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### odôvodnenie:

1. Žalobca podal na upomínací súd dňa XX.X.XXXX návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu na istine sumu 450,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 450,00 eur od XX.X.XXXX do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- eur a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. V žalobe žalobca uviedol, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 450,00 eur, kde uviedla svoje identifikačné údaje, pričom odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru zároveň potvrdila, že súhlasí so Smlouvou o zápůjčce č. XXXXXX, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a že údaje ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o zápůjčce č. XXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úveru v znení neskorších predpisov žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 450,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 96,00 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 546,00 eur, a to do 21 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o zápůjčce č. XXXXXX sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 96,00 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa jej dlh splatným dňom XX.X.XXXX. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne, za čo je veriteľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,00 eur za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovanú na úhradu jej záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov, avšak žalovaná nereagovala, telefonicky sa s ňou nepodarilo skontaktovať, pričom zaslané boli 4 upomienky a tým

pádnom vznikla žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi 12,00 eur za zaslané upomienky dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, XX.X.XXXX. Žalobca dňa X.XX.XXXX žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu zaslal písomnú výzvu na úhradu dlhu, pričom ku dňu podania návrhu žalovaná neuhradila žalobcovi žiadnu platbu.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil listiny - výzvu zo dňa X.XX.XXXX, emailové výzvy zo dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX, X.X.XXXX, XX.X.XXXX, všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobcu platných od X.X.XXXX, zmluva o úvere č. XXXXXX.

4. Žalobca na výzvu súdu súhlasil s vydaním platobného rozkazu v súlade s výzvou upomínacieho súdu v časti výšky úrokov z omeškania 5,00 % ročne. Ďalším podaním z dôvodu prijatých úhrad dňa XX.X.XXXX vo výške 128,00 eur a dňa XX.X.XXXX vo výške 10,50 eur zobral návrh na vydanie platobného rozkazu v tejto časti istiny späť a zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 311,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 450,00 eur od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, zo sumy 322,00 eur od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, zo sumy 311,50 eur od XX.X.XXXX do zaplatenia a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- eur. V tomto rozsahu upomínací súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a dňa X.X.XXXX vydal platobný rozkaz.

5. Žalovaná podala voči platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedla, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznala a ďalej poukázala, že podmienkou poskytovania spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky je povolenie udelené Národnou bankou Slovenska v zmysle § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v zmysle § 11 ods. 3 tohto zákona ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Národná banka Slovenska upozornila na svojej webovej stránke, že obchodná spoločnosť MINIHOTOVOST, SE nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky, NBS žalobcovi toto povolenie neudelila. Z tohto dôvodu podľa žalovanej zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX je neplatný právny úkon, zmluva sa zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného dôvodu žalovaná vznáša námietku premlčania, nakoľko subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa XX.XX.XXXX a objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa XX.XX.XXXX. Tiež žalovaná poukázala, že v danom prípade odplata vo výške 2781,74 % prevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov niekoľko stonásobne, a aj preto je zmluva o úvere je neplatný právny úkon. Žalobca v podanom žalobnom návrhu tiež neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a v prípade hrubého porušenia povinnosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalobca navrhol pokračovania v konaní na vecne a mieste príslušnom súde a zároveň k odporu uviedol, že žalobca je zapísaný v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národní bankou a aj v obchodní rejstříku, v zmysle čoho je žalobca oprávnený poskytovať úvery na základe licencie České národní banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve o úvere nielen odkázali, ale na použití ktorého sa aj dohodli. Žalobca tiež poukázal, že podmienky splatnosti úveru a predĺženia splatnosti sú upravené vo VPPÚ v bodoch 18 a 19. Žalovaná o predĺženie splatnosti úveru požiadala a jej žiadosti bolo zo strany žalobcu vyhovené. Aplikácia českého právneho poriadku v danom prípade nie je a ani nemôže byť pre žalovanú ako spotrebiteľku menej výhodná, keďže právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe smernice 2008/48/ES (ďalej len "Smernica"), ktorá predstavuje koncept úplného zakomponovania do národných poriadkov členských štátov, a nie akýsi minimálny štandard ochrany. Na základe uvedeného je teda súd povinný aplikovať vo veci české právo v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a podľa neho posúdiť žalovaný nárok.

7. Žalovaná v nasledujúcom vyjadrení poukázala, že žalobca ponúka pôžičky prostredníctvom slovenskej internetovej stránky, ktoré celá je napísaná v slovenskom jazyku a pôžičky žalobca poskytuje v mene euro, pričom žalobca na svojej stránke uvádza: „poskytujeme minipôžičky v Európe“. Ďalej žalovaná poukázala na čl. 6 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia EP a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, v zmysle ktorého rozhodným právom právny poriadok Slovenskej republiky, ktorý sankcionuje zmluvu o úvere absolútnou neplatnosťou, keďže žalobca nemá udelené povolenie od

Národnej banky Slovenska. V tomto smere žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa X. XX. XXXX sp. zn. XCoCsp/X/XXXX. Podľa žalovanej je zrejmé, že zmluva o úvere je neplatná a pohľadávka žalobcu je premlčaná v celom rozsahu, preto navrhla, aby súd žalobu zamietol.

8. Súd vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania. Žalobca a žalovaná zhodne uviedli, aby súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 177 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak

- a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,00 eur,
- b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
- c) to ustanovuje tento zákon.

10. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

11. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 311,50 eur s príslušenstvom a strany sporu súhlasili, aby súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. S poukazom k vyššie uvedenému súd dňa 1X.XX.XXXX v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznamenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu, ako aj na jeho webovej stránke od XX.X.XXXX do XX.XX.XXXX.

12. Súd zisťoval skutkový stav oboznámením sa s obsahom žaloby spolu s prílohami žaloby, ako aj ďalšími vyjadreniami strán sporu a zistil tento skutkový stav:

13. Zo zmluvy o úvere napísanej v českom jazyku č. XXXXXX zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že táto bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou, spotrebiteľkou. podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere.

14. V zmysle čl. I. tejto zmluvy na základe žiadosti spotrebiteľa sa touto zmluvou zaviazal veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi za podmienok stanovených nižšie v tejto zmluvy peňažné prostriedky ako bezúčelový peňažný úver a spotrebiteľ sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť veriteľovi odmenu ako odplatu za poskytnutie úveru a prípadne akékoľvek ďalšie platby, ktoré podľa tejto zmluvy súvisia s úverom, a to všetko ku dnu splatnosti úveru na bankový účet veriteľa pod variabilným symbolom uvedeným v zmluve.

V zmysle čl. II. tejto zmluvy pojmom zmluva sa rozumie táto zmluva o úvere vrátane všetkých jej príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, a ktorými sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Spotrebiteľ vyslovene prehlásil, že je uzrozumený so skutočnosťou, že veriteľ a spotrebiteľ sú viazaný nielen touto zmluvou, ale majú rovnako práva a povinnosti uvedené vo VPPÚ.

V článku III je špecifikovaný úver nasledovne:

- Druh: jednorazový, bezúčelový, neviazaný
- istina úveru: 450,00 eur
- spôsob čerpania: bezhotovostne na účet uvedený v záhlaví tejto zmluvy
- úroková sadzba 0,00 %
- poplatok za poskytnutie úveru: 96,00 eur
- deň splatnosti: 1. 9. 2017
- doba trvania spotrebiteľského úveru: 21 dní
- celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť : 546,- eur
- ročná percentuálna miera nákladov 2781,74 %

V časti splácanie úveru je uvedené, že úver je splatný jednorazovo vo výške v celkovej čiastky, pričom ako spôsob úhrady je bezhotovostne a uvádzajú sám banky so sídlom Slovenskej republiky. Spotrebiteľ

sa zaviazal zaplatiť t celkovú výšku úveru najneskoršie v deň splatnosti na účet veriteľa formou vkladu alebo formou prevodu peňažných prostriedkov .

V zmysle čl. IV. tejto zmluvy v prípade, že sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi sa platiť úrok z omeškania v zákonnej výške podľa platných právnych predpisov a taktiež zmluvnú pokutu za omeškание so splátkou a to vo výške 0,15 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vzniknú v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy.

Podľa odseku 3 čl. IV. tejto zmluvy veriteľ upozorní spotrebiteľa na omeškание so splátkou úveru, a to buď emailom na emailovú adresu uvedenú v registrácii spotrebiteľa alebo SMS správou na číslo mobilného telefónu spotrebiteľa alebo písomne na adresu spotrebiteľa ( ďalej len „ upomienka “). Spotrebiteľ dáva výslovný súhlas k tomu, aby mu veriteľ zaslal akékoľvek upomienky tak formou SMS alebo emailovou správou na mobilné telefóny alebo emailové adresy známemu veriteľovi, tak na jeho užívateľský účet. Veriteľ je oprávnený od spotrebiteľa požadovať paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3,- eur za každú odoslanú upomienku.

Podľa čl. V. tejto zmluvy spotrebiteľ uzavretím zmluvy vyhlasuje, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzavretím zmluvy oboznámený s VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že informácie, ktoré poskytol veriteľovi pred uzatvorením zmluvy, sú pravdivé, správne a úplné, a že má spôsobilosť v zmysle Občianskeho zákonníka na uzatvorenie a plnenie zmluvy a že dosahuje pravidelného mesačného príjmu a že teda schopný dlžnou čiastkou v zmysle podmienok zmluvy splatiť.

15. Podľa bodu 19 všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú vyhotovené v českom jazyku, (Právne následky omeškania) v prípade nesplatenia celkovej dlžnej čiastky z pôžičky najneskôr v deň splatnosti stanovených v zmluve, vznikne za podmienok stanovených v zmluve a v VPPÚ spotrebiteľovi vedľa povinnosti splatiť celý dlh taktiež povinnosť platiť úroky z omeškania, zmluvnú pokutu, nahradit škodu vo výške, v ktorej nie je krytá úrokom z omeškania alebo zmluvnou pokutou, uhradiť paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkami rovnako ako náhradu nákladov, ktoré veriteľovi vzniknú v súvislosti s uplatnením jeho práva, rovnako tiež vznikne veriteľovi právo na odstúpenie od zmluvy a/ alebo právo domáhať sa ochrany svojich práv u príslušného orgánu.

Žalovaný podpísal všeobecné podmienky poskytnutia úveru elektronicky dňa XX.X.XXXX o 8:17 hod..

16. Z predložených potvrdení o zaslaných upomienkach k pôžičke č. XXXXXX vyplýva že veriteľ zaslal upomienky na adresu F..E. dňa XX.X.XXXX, dňa XX.X.XXXX, dňa XX.X.XXXX a dňa X.X.XXXX. Emailovú upomienkou zo dňa X. XX. XXXX bol žalovaný zo strany žalobcu vyzvaný na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania vo výške dlžnej sumy 444,15 eur.

17. Dňa X.X.XXXX bolo zverejnené upozornenie Národnej banky Slovenska na činnosť spoločnosti MINIHOTOVOST, SE, ktorá ponúka spotrebiteľom peňažné pôžičky prostredníctvom internetovej stránky www.minipozicka.sk, ktorá je v slovenskom jazyku. Podľa tohto upozornenia tejto spoločnosti žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky Národná banka Slovenska neudelila.

#### Právny stav

18. Keďže v predmetnej veci vystupuje ako žalobca osoba so sídlom mimo územia Slovenskej republiky a žalovaná ako osoba s bydliskom na území Slovenskej republiky, a teda ide o spor s medzinárodným prvkom, bolo nevyhnutné vo veci aplikovať nariadenie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len ako „nariadenie Brusel I“). Z hľadiska aplikácie nariadenia Brusel I. súd konštatuje, že je splnená podmienka teritoriálnej pôsobnosti nariadenia, keď má byť nariadenie Brusel I aplikované v členských štátoch Európskej únie. Splnená je tiež podmienka časovej pôsobnosti nariadenia, keď spor bol začatý po tom, čo nariadenie vstúpilo v oboch uvedených členských štátoch do platnosti. Splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti nariadenia, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, pričom nariadenie upravuje aj právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv.

19. Podľa článku 18 bodu 2 nariadenia Brusel I druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

20. Podľa článku 1 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) /ďalej len ako „nariadenie Rím I.“/, toto nariadenie sa uplatňuje na situácie, v ktorých dochádza k stretu rôznych právnych poriadkov pri zmluvných záväzkoch v občianskych a obchodných veciach. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci.

Podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rím I. zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia Rím I. pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu v súlade s článkom 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8, právo, ktorým sa spravuje zmluva, sa určuje takto: zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia Rím I. spotrebiteľské zmluvy sa v zmysle a za podmienok ustanovených v nasledovnom odseku spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa.

Podľa čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I. bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo  
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

Podľa čl. 6 ods. 2 nariadenia Rím I. bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

21. Súd má za to, že v rámci spotrebiteľských záväzkových vzťahov s medzinárodným prvkom je potrebné venovať zvýšenú pozornosť tomu, či sú dodržané princípy ochrany slabšej zmluvnej strany. Podľa práva EÚ autonómia vôle strán sa považuje za základné právo nevyhnutné pre riadne fungovanie trhu. Prejavom autonómie vôle strán je predovšetkým voľba práva, ktorým sa bude spravovať zmluvný záväzok. V rámci záväzkových vzťahov však majú niektoré zmluvné typy, medzi ktoré patria aj spotrebiteľské zmluvy, osobitné postavenie. So spotrebiteľom je vždy spojená zásada ochrany slabšej strany, keďže vzťah spotrebiteľa a podnikateľa nie je rovnovážny. Tieto faktory sa významne znásobujú aj v spotrebiteľských vzťahoch s medzinárodným prvkom.

22. Súd nezistil, že by medzi žalobcom a žalovanou došlo k platnej dohode o voľbe rozhodného práva. Úvodnú časť zmluvy, podľa ktorej sa zmluva o úvere uzatvára podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, súd nepovažuje za účinnú dohodu zmluvných strán o voľbe rozhodného práva, podľa názoru súdu ide len o konštatovanie, a nie ustanovenie, ktoré by bolo výsledkom zmluvného vyjednávania. V tomto smere súd poukazuje, že sa jedná o formulárovú zmluvu, a teda je zrejmé, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť zasiahnuť do znenia tejto zmluvy, pričom žalobca nepreukázal, do akej miery žalovaná znenie zmluvy okrem výšky úveru, ovplyvnila.

Súd preto na vzťah medzi žalobcom a žalovanou bude aplikovať normy slovenského právneho poriadku v zmysle čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I., pretože žalobca ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy a plnení z nej konal ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom žalovaná má trvalý pobyt na území Slovenskej

republiky a podľa tvrdenia žalobcu veriteľa požiadala o pôžičku cez internetovú slovenskú webovú stránku.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2017 prvá a druhá veta (ďalej len „zákon o SÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona o SÚ účinného od 1.12.2011 spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a) zákona o SÚ účinného od 1.12.2011 sa spotrebiteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

Podľa § 2 písm. c) zákona o SÚ účinného od 21.3.2016 sa iným veriteľom na účely tohto zákona rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky.

Podľa § 2 písm. d) zákona účinného od 11.6.2010 sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o SÚ účinného od 1.1.2017 veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

- a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo
- b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b

Podľa § 11 ods. 1 zákona o SÚ účinného od 1.1.2017 ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

Podľa ust. § 24 ods.1 zákona o SÚ účinného v čase od 1.1.2017 do 30.4.2018 na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

24. Podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.2.1992 kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.1964, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.1992, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.1992, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 122 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.1964 lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Podľa tretieho odseku tohto ustanovenia účinného od 1.4.1983 ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

#### Posúdenie veci súdom

26. Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplata sumy 311,50 eur s príslušenstvom titulom vrátenia úveru na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 11.8.2017 medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom. Sporným bolo v zmysle námietok žalovanej posúdenie, či ide o platnú zmluvu a zároveň aj posúdenie námietky premlčania, keďže podľa názoru žalovanej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia z neplatnej zmluvy sa premlčalo.

27. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa XX.X.XXXX, pričom splatnosť poskytnutého úveru bola dojednaná na XX.X.XXXX, z čoho potom vyplýva, že jeho splatnosť nepresahuje 3 mesiace, a preto nie je spotrebiteľským úverom podľa zákona o SÚ. Úver však poskytla žalovanej spoločnosť MINIHOTOVOST, SE, ktorá na území Slovenskej republiky poskytovala úvery bez povolenia Národnej banky a súd je toho názoru, že táto spoločnosť je iným veriteľom podľa § 2 písm. c) Zákona o SÚ, pretože poskytnutý úver spĺňa podmienku uvedenú v § 1 ods. 3 písm. l) Zákona o SÚ. Podľa § 24 ods. 1 zákona o SÚ sa na poskytnutý úver vzťahuje aj § 11 ods. 3 Zákona o SÚ, ktorý sankcionuje zmluvu o úvere, ktorý bol poskytnutý bez povolenia na činnosť Národnou bankou Slovenska, neplatnosťou. Na základe vyššie citovaných ustanovení a následného výkladu potom súd dospel k záveru, že zmluva o úvere č. XXXXXX je neplatná podľa § 11 ods. 3 Zákona o SÚ, pretože spoločnosť MINIHOTOVOST, SE poskytovala úvery na území Slovenskej republiky bez povolenia na činnosť od Národnej banky Slovenska. Skutočnosť, že žalobca poskytoval úvery bez povolenia bola konštatovaná v rozhodnutiach Krajského súdu Nitra sp. zn. 12Co/193/2018 zo dňa 4.9.2020 a tiež sp. zn. 25CoCsp/2/2020 zo dňa 16.12.2020, v ktorom vyjadrenie žalovaného, ktorý poukazoval na skutočnosť, že je zapísaný v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národní bankou a je oprávnený poskytovať úvery na základe licencie České národní banky, považoval z hľadiska uplatneného nároku za bezvýznamné, keďže poskytovať spotrebiteľské úvery na území Slovenskej republiky môžu len subjekty s povolením udeleným Národnou bankou Slovenska.

28. V prípade neplatnej zmluvy sú zmluvné strany povinné vzájomne sa vyporiadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenie vôbec nevznikol) alebo na základe určitej právnej skutočnosti (napr. bezdôvodné obohatenie získané z nepoctivých zdrojov). Funkciou právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu. Ak bolo na základe zrušenej alebo neplatnej zmluvy plnené, každý z účastníkov zrušenej alebo neplatnej zmluvy je povinný vrátiť druhému to, čo podľa nej dostal.

29. V tomto prípade vzniká žalobcovi právo domáhať sa od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré mu vzniklo vo výške poskytnutého úveru. Žalovaná nepoprela, že by jej úver zo strany žalobcu vo výške 450,- eur poskytnutý nebol, ale vzniesla námietku premlčania.

30. Premlčaním sa rozumie právny následok kvalifikovaného uplynutia času vo vzťahu k povahe subjektívneho práva. Inštitút premlčania poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vznáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo vigilanti bus iura scripta sunt, teda že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú, alebo inak povedané, že právo patrí bdelym. Premlčaniu zásadne podliehajú majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Majetkovým právom je právo na poskytnutie plnenia, ktoré má pre oprávnený subjekt majetkový obsah alebo majetkovú (peniazmi ocenenú) hodnotu.

31. Žalobca poskytol úver žalovanej dňa XX.X.XXXX. Od tejto doby si žalobca mohol uplatniť voči žalovanej svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčacia doba je podľa § 107ods. 1 Občianskeho zákonníka 2 roky a v danom prípade uplynula XX.X.XXXX. Žalobca podal žalobu na súd až dňa XX.X.XXXX, teda po uplynutí premlčacej doby.

32. Vzhľadom na uvedené, keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania a premlčané právo veriteľovi nemožno priznať, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

K trovám konania

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

35. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, úspech žalovanej v konaní tak predstavuje 100 % a úspech žalobcu predstavuje 0 %. Súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej vo vzťahu k žalobcovi v uvedenom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.